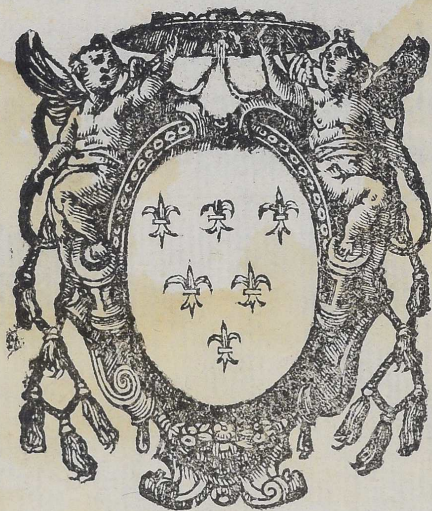

A D
ILLVSTRISS. ET REVERENDISS.
DOMINVM D.
ODOARDVM FARNESIUM
S. R. E. CARDINALEM
AMPLISSIMVM.
IOANNIS FLAMINII
Cler. Namurcen.
CARMEN NATALITIVM

R O M A E,
Ex Typographia Gabiana. M.D.XCV.
Superiorum permisso.

BIBLIOTECA
P A T E T T A

Op.

Cing.
61

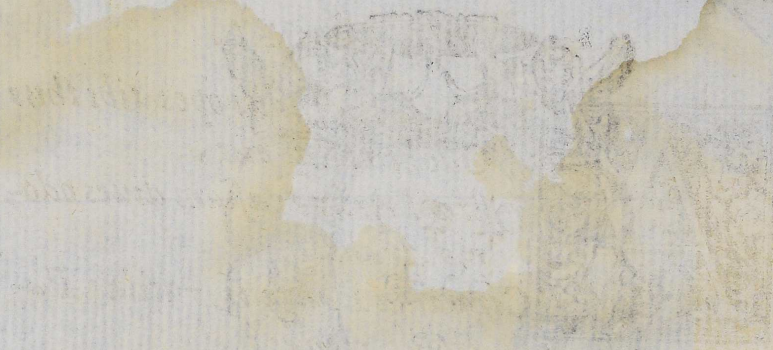
UNIVERSITÀ DI TORINO

1621 MAGDOLN

ODONTOLOGICAL
UNIVERSITY
S. H. CAMPBELL

10 AM 13 11 AM 11
CLERK

Faded text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

MO MO
ILLVSTRISS. ET REV. D. D.

ODOARDO FARNESIO
S. R. E. CARDINALI
AMPLISS.

Ioannes Flaminius Cler. Namurcen
S. P. D.

AENIGMA DEDICATORIVM.

Sesquinihil, tibi mitto meum, cū principe Regni.

EPIGRAMMA.

FFERET Indus opes tibi thus
Odoarde Sabaus,
Ostra Tyrus, casiam diues odo-
ris Arabs,
Cinnama Pangeus, rutilas Pa-
Etolus arenas

Afer aroma, Syrus balsama Eryxque fauos
Assyrius myrrham, suauem meliloton Iolchus,
Liba Libys, nardum Persa, & Erichter ebur,
Villicus oua, olitor fruges, & arator aristas,
Pastor oues, turdos rusticus, Ister apros:
Sed sterilis noster, qua munera reddit agellus;
Mittimus ex animo, consule queso boni.
Hac xenia, exigui quamuis sint muneris instar,
Attamen ipsa mei pignus amoris erunt.

CARMEN NATALITIVM

De Seruatore D. N. IESV CHRISTO.

Llustres doctum decorent Helycona poeta
Fictaq; Musarum carmine rura canāt
Nos canimus Puerum felici virgine natum,
Et lepidum placido promimus ore melos.
Vana quid aonidum praestant figmenta virorū?
Quid simul orbis opes cōmemorasse iuuat?
Hac etenim Florent viola de more fugacis:
Sacra sed aeterna posteritate vigent.
Hinc igitur vana procul hinc estote loquela,
Nil nisi diuinum mens meditetur opus.
Huc ades, & nitidis ad nos adlabere pennis
Parthenia, aspirans, rebus adesto sacris.
Suggere caelestes cantanti suggere versus,
Mens sit in excelsis te duce fixa bonis.
Ultima Iudaici venit iam temporis atas,
Jam noua progenies labitur ecce polo.
Iam mūdū renouans, rerum nouus incipit ordo
Scripta sibillinis lustra docere libris.
Altiloquo nobis priscorum carmine vatum
Promissus, nostro nascitur orbe puer.
Summa Dei soboles magnū Patris incrementū:
Principio, medio, tempore, sine carens,

Aspice

3

*Aspice iam nato letantur ut omnia rege,
Cui paret mundus, tota q; terra subest.
Gaudet humus, tractusq; maris, calūq; profundū
Et resonat toto musica grata polo.
Et phagi, & quercus sudent iam roscida mella,
Nectar, & ambrosiam proferat omnis ager.
Ipsa sibi circum crescant cunabula flores,
Omnis & hac clara nocte virescat humus.
Hoc puero veniente silent oracula Delphis,
Atque omnes falsi conticuere Dij.
Fons olei exoritur largo cum flumine Roma,
Suauiter & gelidas Tybridis auxit aquas
Magnus ab integro saeculorum nascitur ordo,
Veraque Cumae est carminis historia.
Ferrea nascenti puero nunc desinet aetas,
Concitant nectareo flumina melle fluent.
Aurea iam nostris succedent tempora lustris,
Aurea gens toto surget, & inde solo.
Talia sacra, suis cupierunt cernere votis,
Antiqui vates, quotque fuere patres.
Hac est illa dies qua non felicior orta,
Visa nec eis clarior ulla iugis.
Ergo rei seriem, primaui ab origine mundi,
Altius, his elegis nos cecinisse iuuet.
Imperium demon sibi iam subiecerat orbis,
Ast nimis horrendo lex erat acta iugo.*

Proh dolor, errabat tenebris gens perãita cecis,
Nec poterat celsi claustra subire poli.
Ob scelus in barathrum, tellus numerosa ruebat,
Aduersumque ferox pluto iuuabat opus.
Dum quateret montis nigrantia culmina, Mosi
Hac responsa suo reddidit ore Deus.
Hosce meos frustra poscis iam cernere vultus,
Nãque hominũ prorsus cernere nemo potest.
Audiãt ut Gabriel inter lectissimus omnes
• Angelicos, tales protulit ore sonos.
O Pater omnipotens charam tu desine prolem
Mortales seri quãso videre queant:
Nam ni te videant, poterunt nec ducere vitam,
Immo nec optatos condecorare dies.
Solus amor, misera moueat te dummodo gentis,
Et male deceptis ser miseratus opem.
Tum superum pietas, commouit sancta parentẽ,
Ne rueret caca plebs fugitiua face.
Tantus amor potuit seruandi tanta cupido.
Perpetuo summum seruet amore bonum.
Conciliumque iubet supera de gente vocari,
Solueret ut longos dexteritate metus.
Protinus adueniunt (vix missa Voce) parati
Calicola, ut summi iussa parentis agant:
Primatus, Seraphim, Cherubiq, Throni, Domi-
Inde Potestates, ordine quique suo, (natus,
Viriu-

4

Virtutes, Archangelici, Angelicque: Choriſta
In ſeries ſeſe compoſuere nouem:
Accedunt omnes magna ſtipante caterua
Sedibus appoſitis calicaturba ſedet.
Ille ſed æthereum circum dum ſpexerat agmen,
Conſtitit, & pulchre talia Verba tulit.
Poſtquàm nos cælum, terram, mare fecimus ore,
Et ſubito ex nihilo cuncta creata forent:
Nos homini effigiè quoddã dederamus vt auras
Carperet, & magni ſcanderet aſtra Dei.
Nec tamen ipſe meis voluit parere loquelis,
Sed dum ſcire cupit, neſcius ipſe cadit.
Coniugis arbitrium ſerpentis techna ſefellit,
Et dolus in caſſes traxit vtrumq; ſuos.
Fallitur heu nimis concuſſa propago ſagittis,
Et nimis iniuſta crimina fraudis habet.
En quot funeſtis vexatur terra periclis,
Nec det amicitiam res male facta bonam
Fas iubet in miſeras ſobolem trãſmittere terras,
Ne mage fallaci ludat in arte ſathan.
I Gabriel, celerèſque ſeras mea iuſſa per auras
Et noua telluri ſædera pacis age.
Dic hominum longos procul auſugiffe dolores,
Optatamque diu pacis a deſſe diem.
Dixerat: & ſummi deſert mandata parentis,
Vix potuit ſocijs ferre Valetè ſuis.

Et

Et fantur socij lingua properante vicissim
Vade, breui reducem te Videamus, abi.
Dulcisona exoritur toto symphonia calo:
Concentus superos fecit inire choros.
Ille ergo ancipites subduxit ab aethere pennas,
Aggrediturq; sua conditionis iter.
Haud aliter, quã qui tumidũ cõponere martẽ,
Oceanique duces dexteritate parat.
Ducit & in priscos, legum monumenta, labores,
Solvit & antiquis martia tela rogis.
Nec mora, nam tremulis ales secat aerapennis,
Aduolat & sanctam virginis ante domum.
Virginis ingreditur, tacitus, sub tecta Maria
Aetheris intrepido iussa labore ferens.
Fecit & insolito cellam splendore parari,
Mox quoque virgineum pectus in astra rapi.
Sic sibi seposito recitans praecepta colore,
Mellifluo blandus liquitur ore lepos.
Salve plena Deo, Dominus tecum, benedicta es
Femineo in sexu, Virginitatis honos.
Sola tuos benedicta vehes in sydera flores,
Atque tui felix copia ventris erit.
Constitit illa tremens gelido concussa timore,
Et stetit erectis vix sibi nota comis.
Obstupuit, retroque pedem perterrita fixit,
Intus & insolitis ignibus icta gemit.

5
Non aliter, quã qui rapidis Jovis ignibus ictus
Nescit ubi vita & vita sit ipsa sua.

Qualis, cum varijs se terra coloribus ornat.

Vere nouo, & nostros visit hirundo lares:

Solis ad aduentum se flectit purpureus flos,

Conspersum gelido roris ab imbre sui :

Sic virgo faciem demissa pudore manebat,

Illico cum supero rore replet a fuit.

Pone metum, penetretq, tuos vis multa per artus

Ille ait, auxilium te Deitatis habet.

Concipies, pariesque tuum sine labe satorem,

Integritasque tibi virginitatis erit.

Hic reget, & populos sceptro vibrante mouebit,

Et teret iniustas cum pietate manus.

Illa tamen dubijs nimium sermonibus icta,

Nil sibi cum quouis protulit esse viro.

Rursus ad intentas sic satur nuntius aures,

Inflatum supero flamine pectus erit.

Propterea, tumido fuerit qui viscere clausus,

Omnipotentis erit filius ille Dei.

En, tua quã steriles cognata peregerat annos,

Facta senex uterum prole mouente gerit.

Exultans dedit, illa, sonos ad sydera tales,

Ecce ancilla Dei fiat ut ipse iubet.

Sic ubi consensit, subito Verbum caro factum est

Ac Deus ex sancta Virgine factus homo est.

Concepit sterili Anna, in tacto filia ventre;
Bis naturam manus nescia victa dedit.
Virginis interea Venter, cum prole tumescit,
Incipiuntque suas membra mouere vices.
Dum iubet armipotens orbem describere Casar,
Et populum quauis sedulus urbe vocat.
Illa etiam paritura nouos sine semine fructus,
Venit ut iniustum non pateretur opus.
Sed nimis angusto cessit res ultima tecto,
In stabulis gnatum virgo beata parit.
Hospitio caruit, verbo qui cuncta creauit
Cum locus infanti nullus in ade foret.
Fas fuit ergo boni regum cognoscere Regem?
Atque creatoris membra videre sui?
O male felici natas sub sidere terras,
Quae tenera curam vix Deitatis habent.
Prædurum patitur nascens præsepe tenellus,
Sustinet & comites Christus habere feras.
In iuce brachiolum, & blanda fige oscula matri,
Dulciaque arridens ubera fige puer.
Molliter & totus gremio cum lacte recumbe,
Nete frigus iners, neu fera ladat hyems.
Bellule, cur matrem versus tu dicito, vertis
Mollia deducta lumina lacrimula?
Quid gemis ab maters vagis puer: estne salutis
Tantus amor nostra, pectora ut ambo steant?

Hac natū, ille homines, lacrimis miseratur obor-
 Sumus utrumq; pio vulnere laesit amor. (tis,
 Angelus inde nitens, catis resplenduit altis,
 Pastores iuxta dum pecus esset agris.
 Soluite corde metum, pastores soluite vanum
 Infit, nam vobis gaudia magna fero.
 Nascitur en terris hodie servator I E S V S,
 Gentis amor vestra, gentis honorque sua.
 Invenietis eum duro in praesepe iacentem,
 In Bethlemais, Davidicisq; castis.
 Dixerat, & superæ simul affulsere phalanges:
 Musica fit latis aethere grata sonis.
 Gloria in excelsis Domino, mortalibus & pax
 Alma, voluntatis sit (cecinerè) bona.
 Accurrunt, vigiles puerū venerantur I E S V M
 Pastores, pleno Gaudia corde gerunt.
 Prasago illuxit tum lumine sydus olympo,
 Inuitans clara nobilitate Magos.
 Chaldaei agnoscunt causam stellantis olympi,
 Festinantq; sequi quæ sacra stella micat.
 Agglomerant & equos, thesauros, atq; camelos,
 Plaustraq; regificis rebus onusta volant.
 O via ter felix, qua non iucundior unquam
 Acta, nec in toto latior orbe fuit,
 Apparet tandem procul inclyta regia Nati,
 Stellaq; quæsita, stat super antra domus.

Vt visa est turba, facta est via maior anhele,
Quisq; sacrum ad limen tendit adesse prior.
Congressu introeunt, humili, gestuq. modesto,
Et puerum, & matrem regio honore colunt.
Mystica thesauris exponunt dona reclusis,
Quae pretiosus Arabs, quaeque Sabaeus habet.
Trini terna ferunt infanti munera reges:
Thus Deus, aurū Rex, myrrhā homo dātis a-
Vt propius Veniunt, prostrati pectore toto, (mat
Fixerunt pedibus suavia crebra sacris.
Thura Deo, Regi aurū, myrrhā hominiq. dica-
Nominibus Christus cōstitit hisce tribus (rūt
Fronte hilari acceptos, placidisq. hinc inde vi-
Colloquijs latos, nox iubet ire domū. (cissim
Iamq. rubescebat tenebris aurora fugatis,
Quaēq. via inquirunt perficienda foret.
Angelicis demum dictis edocta diserta
Mutato repetit calle caterua lares.
Dein' iisdem monitis, septemplicis ostia Nili
Mater cum puero praescia cedis adit.
At postquam Herodes rescivit signa Tyrannus,
Claraque visa esset fulgere stella Magis.
Subdolan' ecce viam castris cupit ipse doceri,
Illustres vastra fallat ut arte Magos.
Fallere vult arabes reges, sed fallitur ipse;
Dum remeant alio dramite sponte domus m.

7
Tum subit effrenem rabies acheruntica mentē,
Fulminaque accensis ignibus ore Vomit.
Mucrones rapite, infantes laniate tenellos
Inquit, quid statis? pellite corde moras.
Confodite ense mares, dextra, laeva que, biennes;
Quot Bethlemais repperiuntur agris.
Lictores, dicto citius, furialibus ausis
Arripiunt sicas, bile nigra que fremunt.
O furor exundans quo non crudelior alteri
O rabies stygijs acriter orta focis.
Pectore quid rabido spumans moliris inique?
Quasue parat diras impia dextra neces?
An quia satidici mens est tibi conscia veris?
Quem metuis puerū, credis & esse Deum?
Cerne feris ut stat medijs innoxius insans,
Utque tenella bouis membra calore calent.
Is tamen innocuis requiescit stramine brutis;
Sed superas Tygres tu feritat e truces.
Postera dum bigis aurora affulsit eois,
Corpora dumque hominū semisepulta iacent.
Illico bimorum fit funestissima strages,
Sancta que Bethlemis arua cruore rubent.
Imbellēs matres, ah, tecta ululatibus implent,
Sidera que infando crimine celsa tonant.
Ast egyptiacis fugiens permansit in oris
Tutus, & illaesus, parvulus Emmanuel.

*Sis memor oro tua regum Rex optime gentis,
Et profugum soveas pastor amore gregem.
Moxq̄ velis finem miseris imponere rebus,
Et procul a nostra pelleri mente notas.
En tua sollempni canimus natalia festo,
Et dulces placido promimus ore sonos.
Scilicet ut superas bonitas tua ducat in arces,
Utque tuo liceat suaviter ore frui.*

De Deipara Virgine.

*Est lumen clarum, lux pura, diesq̄ corusca,
Splendida luna, aurum nobile, lacq̄ nitens,
Estq̄ ligustrum album, speciosū marmor, amena
Christallus, nix est candida lapsa polo:
Sed superumq̄, hominūq̄, Dei sanctissima mater
Pernitidi faciem solis ad instar habens,
Lumine, luce, die, luna, auro, lacte, ligustro,
Marmore, christallo, candidiorq̄ niue est.*

8
Illustrissimi, & Reuerendissimi D. D. sel. rec.

ALEXANDRI FARNESII

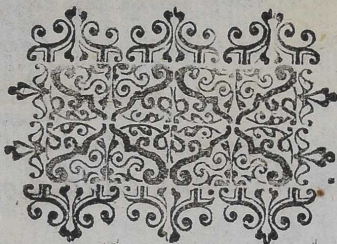
Cardinalis, ac Procancellarij ampliss.

Eximiae gratitudinis ergo

DISTICHON CHRONICON.

Quo dies, mensis, annus, aliaq; eius laudes,
cum hinc ad superos euolauit,
continentur.

Mart IVs Vt bls o Vat, Farnes IVs VrbIs, et orbIs
Atq; gregIs r VbrI g LorIa, a D astra praest.

ANT 15813

10309

Impressum: In aedibus Typographicis...

ALEXANDRI FARWELL

Carthago, ac Troas...

Historiae...

DISTICHON CHRONICON

Quo die...

cum hinc...

continetur.

M...

...

